

Hãy Sẵn Sàng cho Lễ Phục Sinh

Bài của Amber Healey

Các Tạp Chí Giáo Hội
(Dựa trên một câu chuyện có thật)

“Tôn thờ Đức Chúa Cha trong danh Ngài, với trái tim thanh khiết, với bàn tay trong sạch” (2 Nê Phi 25:16).

“Đây đi nào, Lydia,” Mẹ gọi. “Hôm nay là thứ Năm Rửa Chân đó con!” Ở Nga, nơi Lydia sống, ngày thứ Năm Rửa Chân là một ngày đặc biệt để chuẩn bị cho Lễ Phục Sinh.

Lydia trở mình và nhìn ra ngoài cửa sổ. Bên ngoài, trời vẫn còn tối.

Lydia nói: “Mẹ ơi, con mệt quá à.” “Con có thể ngủ thêm chút nữa và dậy chuẩn bị sau không?”

Mẹ cười và đến ngồi trên giường. “Có một lý do khiến

chúng ta thức dậy rất sớm ngày hôm nay. Con có biết đó là gì không?”

Lydia suy nghĩ kĩ lắm, nhưng không biết được.

“Chúng ta siêng năng dọn dẹp nhà cửa sạch sẽ ngày hôm nay để nhắc nhở mình về việc Chúa Giê Su đã rửa chân cho các môn đồ của Ngài. Ngài yêu thương và phục vụ những người khác, và chúng ta muốn phục vụ giống như Chúa Giê Su đã làm trong nhà của mình. Hôm nay là một ngày để nhớ đến Chúa Giê Su!” Mẹ nói.

Lydia muốn phục vụ giống như Chúa Giê Su, vì thế cô bé nhảy ra khỏi giường. Trong suốt ngày hôm đó, em

dọn dẹp rất siêng năng. Em lau sàn, giặt đồ, và giúp nấu ăn. Vào cuối ngày, cô bé cảm thấy thật tự hào. Mọi thứ đều sạch sẽ bóng loáng.

Ngày hôm sau là thứ Sáu Tốt Lành. Lydia, Mẹ, và Ba đã làm những quả trứng Phục Sinh. Họ chọc một cái lỗ nhỏ trên vỏ và đổ hết lòng trứng bên trong ra. Họ vẽ họa tiết lên vỏ trứng và phủ sáp lên mỗi họa tiết. Rồi họ nhúng trứng vào thuốc nhuộm tươi tắn màu đỏ, tím, và xanh lá cây. Lydia sung sướng khi các họa tiết hình xoắn hiện ra thật đẹp.

Khi chờ các quả trứng khô, Lydia cuộn tròn các tấm ảnh nhỏ của gia đình mình và nhét vào mỗi quả trứng. Thứ Sáu này là một ngày để tụ họp với nhau và nhớ về sự hy sinh của Chúa Giê Su. Đó là ngày trong tuần thánh khi mà Chúa Giê Su chết. Những quả trứng nhắc Lydia nhớ về ngôi mộ của Chúa Giê Su. Gia đình của Lydia đã cố gắng hết sức để tưởng nhớ Ngài.

Vào thứ Bảy Tuần Thánh, Mẹ làm bánh *kulich* (bánh mì Phục Sinh). Làm bánh *kulich* là một truyền thống quan trọng trong lễ Phục Sinh ở Nga. Mọi người luôn cố gắng nghiêm trang khi bánh *kulich* được nướng lên. Lydia nghĩ về gia đình mình, Sự Phục Sinh của Chúa Giê Su, và những điều mà em cảm thấy biết ơn. Thật là dễ dàng hơn để nghĩ về những điều thuộc linh khi căn nhà của em vô cùng sạch sẽ và thanh bình.

Cuối cùng cũng đến ngày Chủ Nhật Lễ Phục Sinh! Lydia rất phấn khởi. Các anh chị em họ của cô bé ghé chơi. Ai cũng ăn những món ngon mà em đã phụ nấu. Có bánh nướng, bánh *kulich*, xúc xích, và phô mai. Trong khi ăn, họ chia sẻ những chứng ngôn của mình và nói về những điều mà họ biết ơn.

Sau bữa tối, họ chơi một trò chơi đặc biệt. Mỗi người cầm lên một quả trứng đã được trang trí và gõ quả trứng của mình vào một quả trứng trên tay người khác. Người nào có quả trứng bị nứt trước sẽ thua cuộc. Cánh tay của Lydia rung lên khi cô bé ép quả trứng của mình vào quả trứng của người chị họ. “Cố lên nào, trứng ơi!” cô bé la lên. Quả trứng màu tím tươi tắn của em bị nứt thành nhiều mảnh. Bên trong vỏ trứng vỡ là tấm hình gia đình em.

Lydia mỉm cười khi em nhìn vào bức ảnh đó. Em không bận tâm là mình đã thua cuộc. Một cảm giác hạnh phúc, ấm áp tràn ngập lòng em. Em đã làm việc chăm chỉ để chuẩn bị cho Lễ Phục Sinh này bằng cách phụ giúp và yêu thương gia đình mình. Nhờ có Sự Phục Sinh của Đấng Ky Tô, tất cả mọi người sẽ sống lại lần nữa! ●

HÌNH ẢNH MINH HOẠ DO SOFIA CARDOSO THỰC HIỆN

